

Vară cu parfum de tei

Mirimirela

Tu ai venit pe lume în parfum de tei
Ne-ai picurat în inimi roua dimineții
Dar nu știi cum de ți-au intrat în suflet zmei
Și tinerețea ți-au jertfit pe-altarul vieții.

Nu am știut să fiu străjer la porți de suflet
Și-n loc de un tăiș de spadă, le-am dat flori.
Degeaba mă-ncruntam sau afixam un zâmbet
Un aisberg erai, care-mi dădea fiori.

Cu tăpile goale, pe cărbunii încinși
Am rătăcit o vreme prin pădurea sorții
Și mă-ntrebam ades' : "oare de zmei învinși
Vom fi ? Va fi doar noapte până-n pragul morții ?

Sau va veni iar vara cu parfum de tei
Și-n adierea serii mi-o aduce-n casă
Priviri scânteietoare, glas de clopoței
Lumina ochilor, copila mea frumoasă...

Doamne, din sufletul îndurerat de maică
Te conjur ! Aprinde lampa în viața ei
Trimite-i Tu ca înecatului, o barcă
Și fă să vină vara cu parfum de tei.

E oaia rătăcită, orbul din născare
Dar sufletul i-e bun ca pâinea caldă.
Așterne-n calea ei a iertăciunii floare
Îndură-te de mine, n-o lăsa să cadă !

Tu poți a încuia fără de lacăt norii
Te rog, prefă stane de piatră zmeii !
Doamne, te rog ! Dă viață iarăși verii
Și fă să înflorească-n poarta casei teii.